

Yvonne Olson
Törnrosvägen 11
167 52 BROMMA
Tel: +46 (0)8 26 47 27
Fax: +46 (0)8 254959
e-mail: svenolof.olson@swipnet.se

Minnesord över Birgitta Jahn vid släktmötet 2001-09-01

Mamma Bigge fick leva länge. Hon fick uppleva sin 95-årsdag. Hon var född i Saltsjöbaden, uppvuxen på Holmboda herrgård och gick i skola i Stockholm. 1924 (?) gifte hon sig med min pappa John Jahn från Västerås. Till en början bodde de i Stockholm, då pappa arbetade i morfars firma, Odelberg & Olson.

1931, samma år som jag föddes som nummer tre i syskonskaran, avled farfar och familjen flyttade till Västerås. Mamma levde sedan där till sin död 1999.

Mamma var aktiv. Hon gillade att hålla sig i gång; gärna i tävlingsform. Hon vann under årens lopp många priser och medaljer i ridning, tennis, golf och bobsleigh. I den sistnämnda sporten vann hon guldmedalj i Nordiska spelen.

När hon vid 92 års ålder blev intervjuad av Vestmanlands Läns Tidning och tillfrågades om hur hon tyckte det var att bo på Flodinsgården svarade hon: "Allt är perfekt. Jag kan inte bo bättre. Det är bara ett fel: Det är aldrig någon dans här." Typiskt mamma!

En stor del av sitt aktiva liv ägnade mamma åt frivilligt arbete, framför allt för Lottorna. Hon startade Hässlö Flyglottakår och blev senare en drivande förbundsordförande i Västmanlands Lottaförbund. Hon tilldelades bl.a. hemvärnets förtjänstmedalj i guld för sina insatser.

Under och efter andra världskriget ägnade mamma mycket tid åt Rädde Barnen. Hon startade och organiserade "Småbarnslåda", där man stickade och sydde babyutstyrselar samt samlade in kläder mm och skickade till Finland. Hon var även med och startade Finska mödrahemmet i Västerås, dit nyblivna mammor kunde komma och stanna några månader med sina små. Under senare delen av sitt liv ägnade mamma mycken tid åt släktföreningen.

Ända in i sitt sista levnadsår följde mamma med sin tid. Hon läste och diskuterade tidens problem. Hon styrde och ställde som hon alltid har gjort. Hon hjälpte och tröstade.

1952 köpte mamma ett ställe i Örbäck i Norbergs Bergslag. Där älskade hon att vara och det vårdade hon ömt. Det blev sedan samlingspunkten för barn, barnbarn och barnbarnsbarn. Nu har det vuxit till en riktig familjekoloni.

Jag skulle vilja sluta med att läsa vad mammas goda vän, Ebba Linton, skrev i tidningen till minne av Birgitta Jahn.

"Birgittas relation till sin omgivning var uppfriskande. Man kan inte säga att hon talade med bönder på bönders vis och med lärde män på latin'. Hon talade med alla på sitt eget vis. Rakt på sak, utan omsvep. Behövde någon i hennes närhet hjälp kom hjälpen snabbt, självklart och osentimentalt. En kulturell, livsbejakande och vänfast människa har lämnat oss."